

det er selvfølgelig beklageligt, at de ikke gør det – er det nærmest en skandale.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu betragter jeg jo hr. Anders Samuelson som en af mine nære kollegaer. Derfor var jeg sådan set lidt skuffet, da han gik ud på fri hånd i sin ordførertale.

SF har aldrig nogen sinde kritiseret en aktivering. SF har kritiseret meningsløs aktivering, og vi har hver gang sagt: Det kan ikke nytte noget, at man bare tror, at man kan lave hyldevarekurser og så kalde det aktivering og sige, at det er godt nok, sådan som hr. Anders Samuelson har accepteret det som en del af forliget. Det har vi kritiseret.

Når vi så kommer med et forslag, som bestemt ikke er en løsning – det har vi aldrig nogen sinde sagt, det er; vi har sagt, det er en nødløsning – så er det for at undgå, at AF skal bruge alle sine kræfter på at lave brandslukning og dermed vil få endnu mindre tid til at løse de ordinære opgaver og hele tiden vil komme bagefter. Vi siger: Giv dem dog den fornødne ro og fornødne tid, sådan at de kan give de arbejdsløse den kvalitative, gode aktivering, som gør, at de kommer i arbejde.

Det opnår vi, hvis vi gennemfører SF's forslag. Hvis ikke, vil vi opleve, at nogle vil falde ud, og det er det, vi advarer imod.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg takker for, at hr. Ole Sohn bekræftede mig i det, som jeg var oppe at sige på talerstolen før.

Beslutningsforslaget, som vi har til behandling, gør jo netop det, som hr. Ole Sohn peger på. Det lægger vægten på, at perioden skal forlænges, indtil aktiveringskravet eller rettigheden er opfyldt.

Så står der nogle ord om kvalitet, om at det ikke er et mål i sig selv, at aktiveringen osv. osv., og at man gerne vil have, at det er så kvalitativt som overhovedet muligt, men så længe man ikke kan få en fuld og færdig definition på dét, og det har vi jo ikke indtil nu set, at vi præcis har kunnet få – vi kan se, at der er nogle former for aktivering, som er bedre end andre – så går det her beslutningsforslag jo i bund og grund bare ud på at sikre, at folk får forlænget deres periode med aktivering af den ene eller den anden art.

Der er det så, jeg siger: Hvorfor dog ikke vende fokus og udelukkende bruge vores kræfter

på at sørge for, at den aktivering, som faktisk foregår inden for den 4-års-periode, får et niveau og et kvalitetsløft, som vi efterlyser?

Indtil nu har SF primært peget på, at vi skulle have a-kasserne på banen. Vi fra Det Radikale Venstres side er meget åbne over for at bruge en hvilken som helst aktør, fordi det også på det her område i bund og grund ikke drejer sig om, hvem det er, man samarbejder med, men hvad det er, der bliver samarbejdet om; at kvaliteten er i orden.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Jette Gottlieb i ordførerrækken.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er enig i forslagsstillernes intentioner med forslaget, nemlig at modvirke, at arbejdsløse, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, falder ud af dagpengesystemet. Forslaget falder jo også i god forlængelse af den aktuelle debat om problemerne med aktiveringen, hvor vi fra venstrefløjens har nikket anerkendende til arbejdsministerens udmeldinger om mindre tvang og flere rettigheder til de arbejdsløse.

På den anden side har de borgerlige jo brugt hele vinteren til at gennemhegle ministeren på grund af de åbenlyse problemer i arbejdsformidlingens aktiveringsindsats. Det skal mest være sagt for at understrege, at de borgerlige partier egentlig burde støtte forslaget, hvis de tager deres egen kritik alvorligt. De arbejdsløse skal jo ikke være dem, der betaler for konsekvenserne af arbejdsformidlingens problemer.

Når det er sagt, vil jeg ikke undlade at påpege, at Enhedslisten bliver mere og mere stensikker på, at tvangsaktiveringen både er en hånd mod de arbejdsløse og et samfundsøkonomisk fejlskud. I betragtning af, hvor mange milliarder kroner der bruges i systemet, er det slående, at resultaterne i form af en tilbagevenden til arbejdsmarkedet er få og små. Undersøgelsen fra CASA sidste år viste jo, at lige så mange hænger fast i arbejdsløsheden i 1990'erne under aktiveringspolitikken som i 1980'erne før aktiveringspolitikken. Det er tankevækkende, og ikke mindst er det skandaløst over for de mennesker, der bliver ramt.

Et særligt problem er selvfølgelig, at vi i en periode med fremgang i beskæftigelsen og på nogle områder med mangel på arbejdskraft stadig er vidne til, at arbejdsløse, som pligtskyldigt står til rådighed for arbejdsmarkedet, som hver dag går på ikke-arbejde som aktiverede, kan gå